

foreflaaet anvendt 60 Rbd., da er Sammenhængen dermed denne, at det af Directionen er blevet anseet for meget ønskeligt, at der ved Anstalten kunde have en local Revision, det vil sige en Revision paa Stedet, men udenfor Daareanstalten, som skulde føre Control med de maanedlige økonomiske Regnskaber, saa at denne Revision ikke beskæftigede sig med Talforhold, men derimod førte Control med økonomiske Gjenstande paa den Maade, at den havde at paasee, at hvad der var blevet anvendt af Beholdningen kom til at staa i det rette Forhold til det, der havde tilovers af Beholdningen. Man har haft en saadan Revision i 6—7 Aar ved Helbredelsesanstalten for Sindsyge i Aarhus, og den har der vist sig særdeles gavnlig. Grunden til, at Loven af 12te Decbr. 1860 har faaet sin Plads i Anmærkningerne med Hensyn til dette Punkt, er den, at man vilde vise, at den foreslaaede Udgift af 60 Rbd. om Aaret til Revisionen vilde kunne afholdes af det Beløb, som hidtil er blevet svaret fra Anstalten til den ministerielle Revision, men som bortfaldt efter den nævnte Lov af 12te December 1860. — De 100 Rbd., der ere foreslaaede i Forskielse til Præsten ved Sindsygeanstalten ved Aarhus, ere et Forslag, som er grundet i en fornøjet Indstilling fra Directionen og et dermed fremsendt Andragende fra Præsten. Det lader sig ikke nægte, at Udvalget har Tøie til at sige, at denne Sag foreligger ligesom i forrige Session, og at der ikke, som ogsaa af Udvalget bemærket, er fremskommet nye Grunde; der foreligger kun, at Directionen i sin fornøjede Indstilling har gjentaget, ledet af Erfaringen, at Præstens Embedsforretninger ere blevne fordobblede, og det er i Henhold hertil og til de, som det forekommer Ministeriet, vægtige Billighedshensyn, at Ministeriet har fundet sig foranlediget til at bringe disse 100 Rbd. i Forslag, idet man antog, da det jo er givet, at hans Arbejde er blevet fordoblet, ved en fornøjet Indstilling at turde gjøre Regning paa, at Rigsdagen af disse Hensyn yderligere vil tillægge disse 100 Rbd. til hans Lønning, som ikke bleve bevilgede i forrige Session. — Endelig har Udvalget foreslaaet, at den forlangte Sum til Vedligeholdelse af Dampapparatet og til Vedligeholdelse af Gasledningen

med Videre ved Daareanstalten i Aarhus skulde nedfattes med 240 Rbd. Man har der slet ikke haft nogen Erfaring, man kunde lægge til Grund for Beregningen af hvad der kunde medgaae dertil, saa at den begjærede Sum er aldeles calculatorisk, og det vil derfor ikke have nogen praktisk Interesse, om Beløbet nedfattes med den foreslaaede Sum. Jeg tør imidlertid ogsaa udtale, at saafremt det maatte vise sig, at disse Vedligeholdelses- og Reparationsudgifter maatte komme til at overstige det Beløb, hvortil Summen nu er foreslaaet nedsat, vil man kunne afholde dem paa forventet Tillægsbevilling.

Brun: De Bemærkninger, som Finantsudvalget har gjort under Nr. 10 til Budgettet for Helbredelsesanstalten for Sindsyge i Stiftterne, dele sig i to Dele. Deels er der gjort adskillige Bemærkninger med Hensyn til Økonomiforelsen ved denne Anstalt, hvorved der tillige sammenlignelsesviis henvises til den nærværende Anstalt, og deels er der gjort den Udsættelse, som allerede er berørt af den høitærede Justitsminister, at Budgettet burde nedfattes med det Beløb, der er opført som Tillæg til Massimesteren og til en local Revision af Økonomiregnskaberne. Hvad den første Deel af Sagen angaaer, seer jeg mig, ifølge den Stilling, jeg indtager ved denne Anstalt, istand til og skal tillade mig at meddele nogle Oplysninger, hvorved Udvalgets Anmærkninger for endeel, haaber jeg, ville tabe deres Vægt. Den Bemærkning er bleven gjort, at ved Inventarietagers Afgang maatte der forefindes en Masse ældre Gjenstande, som ved Salg maatte kunne give Anstalten en Indtægt. Det er nu ganske vist, at ved en Anstalt som denne bliver der casseret en stor Mængde Inventarie-Gjenstande, men deraf kan man ikke slutte, at de casserede Gjenstande, naaget de virkelig have en Pengeværdi, og i Virkeligheden ogsaa paa en nyttig Maade komme Anstalten til gode, derfor have en Værdi, som ved Salg kan udbringes directe i Penge. De Gjenstande, hvorom der her er Tale, ere væsentligt Beklædnings-Gjenstande; forsaavidt de nu udgjøre Vinne, saa kan Intet deraf sælges; det er jo Enhver bekendt, hvor kostbar en Gjenstand gammelt Tærrød er; det er saa at sige ikke at opveie med